

ಮುರಿದಳು. ನಂತರ ನಾಗರಾಜನಿಗೆ, ‘ಲೇ ನಾಗ್ರಾಜ, ನನ್ನೊಮ್ಮೆಗಳು ತೇಣ್ ನನ್ನಂಗೆ ಅವುಳಳ್’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅವನು ತಸುವೆ ನಕ್ಕೆ, ‘ಅಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅವುಳ ಕಲರ್ಪೇನು ನಿನ್ನ ಕಲರ್ಪೇನು. ಸುಮೈ ಕನ್ನ ಕಾಣ್ಯೇಡ ಕೆಲಸ ನೋಡೋಗು’ ಎಂದು ಹಿತವಾಗಿ ರೇಗಿಧ್ಯಾ. ಅದಕ್ಕಾವಳು, ‘ಲೇ ಗುಡ್ಯುದ್ದಿ ಮುಂಡೇದೆ, ಪ್ರೋಟೋರಾಕ ಎಲ್ಲಾರು ಕಲರ್ ಕಲರಾಗೆ ಕಾಣ್ಯಾರೆ. ಅಪ್ಪ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿನ್ನ ನಿಕೆ... ಸೊಣ್ಟಿ ಮೂಲಿಕೆದೆ’ ಎಂದು ಶುರುವಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ನಾಗರಾಜ ಇನ್ನಿಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊಂದು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ.

ನಂಜಮ್ಮೆನ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ವರ್ಷೆಯಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನಸು ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಇನ್ನಿಲ್ಲಿದ ಬ್ಯೇತನ್ನೆವನ್ನು ತುಂದಿಕೊಂಡಿತು. ಅದೇ ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಸ್ವಭಾವ ಮಾಡಿದಳು. ಗೋಡೆ ಕಿತ್ತು ಬಂದಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಒಂದಪ್ಪು ಸಿಮೆಂಟ್ ಮೆತ್ತಿಸಿ ಮುಢ್ಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೊಂಡಳು. ನಂತರ ತೇವವಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಕಳಿದ ಮೇಲೆ ಸರಿಮಾಡಿದರೆ ಅಯಿತೆಂದು ಹೊಂದು ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದೆಗಿಟ್ಟು ಉಂದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ನಡೆದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಕನ್ನಾಡ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯ ಬಳಿಯಾದರು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡ ಹೋಗುವವರಿಗೆಲ್ಲ ನಾಳಿ ಮಗ ಸೋಸೆ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಲೊಡಗಿದಳು. ಪ್ರತಿ ಸಲ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗಲು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಥೇಣ್ ತನ್ನ ತರಪೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಒಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಮನೆಮ್ಮೆ, ‘ಈ ಅಂಕಾದ್ದೆ ನಿಂತರಾನೆ ಗಯ್ಯಾಳಿ ಅನ್ನ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ‘ಲೇ ಮನೆಮ್ಮೆಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂಡೋಳ್ ಸಂಬಾಳಸ್ಪೇಕು ಅಂತಂದ್ರ ಸುಮ್ಮೆನ್. ನಂತರಾ ಗಯ್ಯಾಳಿನೆ ಆಗ್ನೀಕು. ಅವಳು ನಾಳಿಕೆ ಬಲ್ಲಿ ಇರು... ನಿಕೆ ಮುಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಉರ ಮುಂದ ನಿನ್ನ ಮಾನ ಹಾರಾಚಾಕ್ಷಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ನನ್ನೆಸ್ತು ನಂಜಿನೆ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ನುಡಿದು ಮನೆಮ್ಮೆ ಒಳ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ನಂತರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಳೆ ಬೆಲ್ಲ ಮೈದಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ‘ಅಯ್ಯೆ ನನ್ನುದ್ದುದ್ದಿಗೆ... ಬಲೆ ಮೇಲೆ ಎಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೆ’ ಎಂದು ನುಡಿಯತ್ತ ಬಿರಬಿರನೆ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಲೊಡಗಿದಳು.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಮುಂಚೂ ಬಿಡ್ಡೆಲ್ಲ ಎದ್ದ ನಂಜಮ್ಮೆ ತೋಗಿ ಬೇಳೆ, ಬೆಲ್ಲ ಬಲೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಬೇಯಿಸಿ ರುಬ್ಬಿ ಹೂರಣ ತಯಾರು ಮಾಡಿದಳು. ರಾತ್ರಿಯ ಮ್ಮೆದ ಕಲಿಣಿಟ್ಟಿದ್ದಳಾದರಿಂದ ರುಬ್ಬುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ತಕ್ಕಣ ಬಾಣಲಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಹೂರಣದ ಉಂಡೆಗಳಿಗೆ ನಾದಿದ ಮ್ಮೆದಾ ಹಿಟ್ಟಿನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಯೋಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುಗುಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತೊಡಿದಳು. ಅದರ ಕಮ್ಮನೆ ವಾಸನೆಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನಂಜಮ್ಮೆನ ಮನಸೆ ಬಂದ ಮಂಜೀಗೌಡನ ಹೆಡತಿ ಸುಜಾತ, ‘ವಿನ್ ನಂಜಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಳಗ್ಗೆ ಈ ಪಾಟಿ ಗಮನ್ನ ಹಬ್ಬಿಸ್ತಿದ್ದಿ. ಉನಾರ್ಕಿರೊ ಯಾರೂ ಕೆಲುಸಗಳ್ಳಿ ವೇಗ್ನಾದರಂತ್ಕೊ...’ ಎಂದು ನುಡಿಯತ್ತ ಬಂದು ಬಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿ ಸುಗುಂಡೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನ ತೋಡಗಿದಳು. ನಂಜಮ್ಮೆ, ‘ಏನಿಲ್ಲ ಸುಜಾತಮ್ಮ ಅದೆ ನನ್ನ ಮೋಕ, ಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಬ್ಯಾತಿದಾರಲ್ಲ ಅದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ವೆಂಕ್ಯೆಣ್ಣನ್ನೆ ಸುಗುಂಟ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಶಾನ ಬ್ಯಾಮೆ’ ಎಂದು ನುಡಿದು ಬಿಡಾರು ಸುಗುಂಡೆಗಳನ್ನು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿಲಿಗಾಕಿ ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದರು ಸುಜಾತಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ‘ಗೊನ್ನೆ ಕೊಡು... ಅವನ್ನೂನು ಬ್ಯಾಮೇನೆ’ ಎಂದು ನುಡಿದು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನಳಾದಳು.

ಬೆಳ್ಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಾರು ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ನಂಜಮ್ಮೆ